

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 59.

Z KRAKOWA DNIA 23 LIPCA 1828 ROKU WE SRODE.

WIADOMOŚCI O DZIAŁANIACH WOJSK ROSSYJSKICH W TURCYI.

*W Obozie pod Karassu dnia 23 Czerwca
(5 Lipca) 1828 roku.*

Jego Cesarzowiczowska Mość Wielki Xiążę Michał przybył do Obozu Nayiaśniejszego Cesarza dnia 21 Czerwca (3 Lipca).

Z radością uyrzekliśmy Jego Cesarzewiczowską Mość ozdobionego Orderem S. Jerzego 2giej klasy, który Mu Nayiaśniejszy Pan przesłał jeszcze w dniu 10 Czerwca, za zdobycie tak ważney, iak Braidów twierdzy.

Oprócz 278 dział na wałach, zapasów na lat kilka, fortyfikacyi w naylepszym stanie i cytedelli, znajdowało się w pomienioney twierdzy 20,000 ludności, licząc w te garnizon wynoszący 12,000 wojska i mieszkańców uzbroionych.

Niedostatek materiałów, odległość miejsc, z których ie sprowadzać wypadało, były przyczyną, że Jego Cesarzewiczowska Mość mógł rozpocząć istotne roboty oblężnicze, dopiero w dniu 11 Maia. Od początku oblężenia, aż do dnia poddania się Braidowa Jego Cesarzewiczowska Mość nie przestawał zwiedzać zakopów i koszekopów, udzielał ciągle troskliwych starań ranionym, i za-

chęcał obecnością swoją żołnierzy, którzy pierwszy raz wykonywali podobne roboty.

Jego Cesarzewiczowska Mość schodził sam aż do nayodleglejszego brzegu ganków min wykopanych pod bastyonami. Celem lepszego rozpoznania kształtu tych ostatnich, i przekonania się, iak daleko przez nasze batteryie uszkodzone zostały, Jego Cesarzewiczowska Mość przebiegając w dniu 30 Maia (11 Czerwca) plac broni, który zamykał nasze roboty na lewem skrzydle o trzy sążnie od rowu nieprzyacielskiego wału, i examiniując bastyon przeciwny, stanął w miejscu, gdzie był szyldwach. Pociski nieprzyacielskie padały w koło niego: i zaledwie oddał się o kilka kroków z miejsca, na którym przez kilka minut bawił, gdy szyldwach wróciwszy na nie uderzony został kulą i padł bez zmysłów. Jego Cesarzewiczowska Mość pozostał przy nim i w obecności Swey kazał mu dać ratunek.

Szturm dnia 1, Czerwca poprzedzony był wezwaniem do poddania się, które Turcy odrzucili. Odbyty został wózd dnia; odłożyć go na czas inny nie można było, ponieważ miniery nasi słyszeli już głos nieprzyjaciół, i obawiać się należało, aby kilka

godzin zwłoki nie dało im sposobności spró-
żnienia min.

Po szturmie, w nocy z dnia $\frac{1}{2}$, na $\frac{1}{4}$,
Czerwca Jego Cesarzewiczowska Mość zwi-
dził raz jeszcze wszystkie zakopy w tej wła-
śnie chwili, w której Turcy obsypywali je
swym ogniem i usiłowali zmusić nas do op-
uszczenia pozycji — Obecność Jego Cesa-
rzewiczowskiej Mości utrzymała w nich woy-
ako i podwoiła mężstwo żołnierzy.

Chociaż szturm nie poszedł pomyślnie,
Turcy jednak tak się strwożyli poniesioną w
nim stratą, którą sami na 1000 ludzi pedają,
zapalem oblegających, dzielnem odparciem
każdey ich wycieczki, przewidywaniem na-
koniec powtórnego szturm, że prosili o ka-
pitulacją, pomimo środków obrony, które
im jeszcze pozostawały.

Zaloga otrzymała wolność opuszczenia
twierdzy w przeciągu dni 10ciu i udania się
do Sylistryi. Jego Cesarzewiczowska Mość
pozostał pod Braiłowem aż do oddalenia się
ostatniego z nieprzyjaciół; a w twierdzy już
zajęte wojsko, którem dowodził, zachowa-
ło najsłodszy karność, tak dalece, że nie
gasza żadna na nie skarga z strony Muzuł-
manów.

Oblężenie fortecy Braiłowa trwało od
dnia $\frac{1}{2}$ Maia do $\frac{1}{2}$ Czerwca włącznie, a za-
tem dni 25. Kosztowało nas w poległych i
ranionych, licząc w to szturm, niespełna
3000 ludzi. Większa część ranionych wraca
ciągle do szeregów.

Przez opanowanie Braiłowa Jego Cesa-
rzewiczowska Mość Wielki Xiążę Michał przy-
łożył się skutecznie do zapewnienia nam wol-
ney komunikacyi z Rosyją, Multanami i
Wołoszczyzną, otworzył żeglugę na niższej
części Dunaju, umocnił podstawę dalszych
działań naszych i pomnożył siły armii kor-
pussem użytym do oblężenia, którego pomy-

ślny skutek tak korzystnie uwieńczył usiło-
wania i rozporządzenia Jego Cesarzewiczo-
wskiej Mości.

Pierwsza dywizya tego korpusu połą-
czyła się z nami: a gdy dokonano już skon-
centrowanie się wojsk, o którym mówili-
śmy w poprzedzających Bulletinach, Najia-
śniejszy Pan z Główną Kwaterą, jutro ró-
wno ze dniem opuszcza obóz pod Karassu, i
z całą armią udaje się na przód.

Z Wiednia d. 4 Lipca.

Dzisiejszy Dostrzegacz Austriacki u-
mieścił.

*Manifest Wysokiej Porty iako odpowiedź
na wypowiedzenie wojny z strony Rossyi,
ogłoszony w Czerwcu 1828.*

(Ciąg dalszy.)

Traktaty zastrzegają, aby taryffa Ros-
syyska co lat dwanaście była odnawiana. Pod-
czas gdy wszystkie inne Mocarstwa sprzya-
żnione Portę, przystały w traktacie na od-
nowienie swoich taryff, Rossyja tego od lat
dwudziestu siedmiu nie czyniła. Po upły-
nionym terminie uczyniono w tej mierze
przełożenie Posłom Rossyjskim i Sprawu-
jącym interessa w Stambule; wszakże na pło-
żno, ponieważ Rossyja nieustannie wzbrania-
ła się zezwolić na gruntowne żądania W.
Porty, i uznać iey niezaprzeczonych praw.
Układy i kroki, iakie czynione były, co się
dotyczy tych obudwóch punktów, mianow-
icie oddania twierdz Azyjatyckich i taryffy,
są już dostatecznymi do okazania, iak Ros-
syja postępuje i traktuje, iakiego jest zda-
nia względem świętości traktatów, i iakich
zasad rzetelności, do których się przed ca-
łym światem przyznaie. Ztąd za nadto nie-
słuszne są obwinienia Porty, że traktaty swo-
ie narusza i od ich wypełnienia się uchyla-
ła, iżby je pominąć można milczeniem.

Co się dotyczy amnestyi, danej narodowi Serwianów, chociaż w ostatniej wojnie wspólnie z Rossyjanami działali, przyrzeczenia tego Porta po pokoju nie tylko sumiennie dotrzymała, lecz chcąc poddanym swoim dać poznać skutki łaskawości, dozwoliła Serwianom jeszcze innych korzyści, w zamiarze, aby coraz więcej ich spokojność i pomyślność ustalać. Ponieważ później Serwianie tyle przewinili, iż zapominając powinności wiernych poddanych, na nowo sami podnieśli bunt, przeto W. Porta miała niezaprzeczone prawo względem swoich hołdowniczych poddanych takie środki surowości lub łaskawości przedsięwziąć, jakie za potrzebne uznała; a że ukaranie winnych miało na celu tylko dobro narodu, zatem jasno, że te środki nic takiego w sobie nie zawierały, cohy mogło być uważane za obrzę przeciw Rossyi, lub nadwężenie traktatu Bukarestskiego. Pomimo to, Dwór Rossyjski sprawę Serwianów, jako też inne podobne, traktatom zupełnie obce przedmioty wziął za powód do sporów z W. Portą, a nawet nayneznaczniejszych rzeczy i przypadkowych zdarzeń używał za pozór do nayneprzymienniejszych zatargów. Jednakowoż W. Porta nważała Rossyją ciągle tak swoją przyjaciółką, i starała się wszelkiemi sposobami, tak umowy sumiennie dopełniać, iako też niczego nie zaniedbać, cohy przyczynić się mogło do utrzymania dobrego porozumienia.

Przed wybuchnięciem powstania Greckiego nastawał Poseł Rossyjski, Baron Strogonow, pod pozorem, że Porta niektórych traktatów pokoju Bukarestskiego nie dopełniła, na to, aby nastąpiły narady w skutek tego traktatu. Porta, która istotnie artykuły tego traktatu w czasach oznaczonych, i skoro można było, całkiem wykonała, i zajęta

była dopełnieniem reszty, dała temu Posłowi powtórnie jasne i gruntowne odpowiedzi i objaśnienia, z tą uwagą, iż przeciwnie Rossyi pozostać do wykonania różne punkta, które Dwór ten wbrew umowom zwlekał lub zaniedbywał, i tym sposobem dopełnić ma obowiązek, które nań traktaty i otwarta i szczerą przyjaźń wkładają; że zatem Porta nie widzi przyczyny, dla którejby układy rozpoczęte być miały. Ponieważ Minister ten mimo to wszystko, odwołując się do wyrażnych rozkazów swojego Dworu, obstawał przy swoim żądaniu, zezwoliła nakoniec Porta na rozpoczęcie narad. Przyczem umówiono się, iż w tej mierze ograniczać się będą na istniejących umowach, i że jasne brzmienia traktatów żadney nie doznają zmiany. W ciągu tych narad Baron Strogonow starał się nieustannie wprowadzać nieprzyzwoite, jako też bezzasadne dyskusye i pytania. Gdy się więc zajmowano rozpoznaniem wszystkich artykułów traktatu Bukarestskiego, wybuchnęło powstanie Greckie i układy przez gwałt okoliczności naturalnie zostały przerwane, iak to każdemu wiadomo. Początek tego powstania jest wiadomy; wiadomo, że zbieg, Ipsylanty, przybywszy niespodzianie i publicznie z Rossyi do Multan, i zgromadziwszy około siebie kupę rokoszanów, zrobił w Xięztwach powstanie, i rojąc sobie odrodzenie dawney Grecyi, wszystkie naród Grecki, od niepamiętnych czasów W. Porcie hołdowniczy i poddany, zbuntował, edzewy buntownicze do Greków, aby swoje powinności poddanych nogami podptali, rozszerzał, i wszędzie odważał się zrzędząć zamieszanie i nieład.

Ponieważ każdemu Mocarstwu zupełnie wolno przedsięwziąć środki, iakie się mu za najlepsze zdają do utrzymania spokojności w Państwach swoich, chwytania i uka-

rania buntowników w swym kraju, i ogólnie wszelkie rozporządzenia, ściągające się do swoich wewnętrznych i jedynie jego dotyczących się okoliczności, a gdy powstanie to wszędzie się szerzyło, więc pośpieszyła W. Porta chwycić się potrzebnych środków dla przytłumienia ognia buntu, oczyszczenia kraju z buntowników, i przywrócenia przez to jak najprędzej spokoyności i bezpieczeństwa. W tym celu kazała W. Porta wyruszyć wojsku, i inne nieodzowne przedsięwziąć rozporządzenia, które dalekie od nadwężenia przywilejów Książstw, raczey stosownemi były do onych utrzymania i umocnienia, ponieważ przez to burzyciele publicznego porządku zostali oddaleni. Środki te były koniecznie potrzebne; nagłace okoliczności chwili nakazywały im stanowczo; nie można ich było zwlekać, i istotnie nikt nie może W. Porcie czynić rozumnie zarzutu, że się takowych środków chwyciła. Lecz Poseł Rossyjski nadał rzeczom inny obrot, i w śród ciężkich okoliczności, które Rząd Otomański dotykały, starał się w sposobie nieprzyzwoitym dla Ministra sprzymierzonego Mocarstwa, wytaczać nieustannie mnóstwo bezzasadnych sporów i rozpoczynać z W. Portą zatargi. — Gdy Ipsylanty po swojej klęsce schronił się do Rossyi, i były Hospodar Wołoszczyzny, wiarodolny Michał-Suzo, ze swoimi stronnikami również tam zbiegł, żądała W. Porta na mocy traktatów wydania zbiegów, lub ukarania onych, gdzieby się znaydowali. Dwór Rossyjski dał zbaczającą i prawu narodów sprzeczną odpowiedź, że jego wspaniałomyślność nie dozwala mu wydać zbiegów, chociaź Mocarstwa przez traktaty połączone, wspaniałość tylko w wypełnieniu tych traktatów pokładać powinny. Tym sposobem Rossya, dając opiekę buntownikom, zdeptała traktaty i wszystkie istniejące prawa.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z Warszawy d. 16 Lipca.

Rocznica Urodzin Najjaśniejszey Cesarzowej i Królowey, obchodzoną była na dniu wczorayszym w Stolicy Królestwa Polskiego z iak naywiększą uroczystością. W godzinach rannych wszystkie Władze Rządowe zebrały się w Kościele Metropolitalnym S. Jana, gdzie odprawione zostało solenne nabożeństwo za iak naydłuższe i nayszczęśliwsze panowanie całej Najjaśniejszey Familii. Z powodu obchodu dnia tego, JW. Hr. Sobolewski Senator Woiewoda, Minister Stanu Prezydntący w Radzie Administracyney Królestwa, dał świetny obiad w pałacu Namieśników Królewskich, na którym stósowne toasty wnoszonemi były. Bezpłatne widowisko w Teatrze Narodowym, tudzież oświecenie miasta, zakończyły uroczystość dnia tego.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemięskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

Żądano zł: 84 gr. 10

Płacono — 84 — —

W Warszawie dnia 15 Lipca 1828 roku.

Schaber S. G.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 13 i grosz srebrny do 15. — Pszenicy od 18 do 23. — Jęczmienia od 10 i pół do 13. — Owsa od 9 do 11. — Siana furę jednokonną od 12 do 23; parokonną od 26 do 30. — Siomy furę zwyczajną od 5 do 9.

Z Petersburga d. 18 Czerwca D. K.

(Z Gazety Senackiey.)

Przez Naywyższy Ukaz J. C. Mości, dnia 31 Maia datowany w obozie pod twierdzą Isakszy, Radca Tajny, Senator, Baron

von-der-Pahlen, najlaskawiej mianowany Kuratorem wydziału edukacyjnego Dörpat-skiego, z przeznaczeniem po 3000 rubli co rok stołowych, prócz innych wyznaczeń, przezeń pobieranych.

Przez drugi Ukaz tegoż dnia datowany: Grecko-Unickiemu Biskupowi Wikaryalnemu, Cyryllemu Sioroczyńskiemu, naymłodsziemu rozkazano zasiadać w Kollegium Duchownem Greko-Unickiem.

N. Cesarz Jmć dnia 17 Maja w Odessie potwierdzić raczył Opinią Rady Państwa, zgodnie z wnioskiem Rządzącego Senatu, przywracającą, Jakóbowi, Michałowi i Eliaszowi Brochowiczom, zapisanym do stanu mieyskiego w mieście Newlu, dostojność szlachecką, przodkom ich przez Krolów Polskich nadaną, a mianowicie utwierdzoną przywilejami: Władysława IV. na majętność Ow-sianowską, roku 1633, Kazimierzowi, i Stanisława Augusta w 1769 na Woźniostwo Województwa Witebskiego, Maciejowi, Brochowiczom służącemi.

Kupcy Tyfliscy podali do N. Cesarza Jegomości, w czasie Jego przejazdu przez Elizabetgrad, suplikę, w której upraszali o pozwolenie, z przyczyny wojny z Turcją, transportowania ładem z Odessy do Tyflis towarów zagranicznych, które oni otrzymują tranzyto. Gdy Jego Cesarska Mość raczył poruczyć do roztrząśnienia tę prośbę Ministrowi skarbu, aby jej zadosyć uczynił, nie czekając na nowe rozkazy J. C. M. w razie, gdyby nic w tem przeciwnego nie znalazł; Rządzący Senat przeto ogłosił, przez Ukaz pod dniem 12 b. m. prawidła w tym celu przepisane przez Ministra skarbu, na skutek tego Naywyższego rozkazu.

Dnia 22 Maja, N. Cesarz Jegomość raczył wydać do Rządzącego Senatu, następny Ukaz datowany z Bolgradu;

Stósownie do rozporządzenia z dnia 25 Maja 1816 roku względem środków zabezpieczenia od powietrza morowego brzegów Rossyjskich nad morzem Bałtyckiem i Białem, tudzież Ukazu z d. 24 Lutego 1823, okręty przychodzące z morza Północnego do portów Rossyjskich, obowiązane są opatrywać się, w przeprawie przez Sund, w paszporta kwarantannowe. Ponieważ środek ten, pożyteczny i potrzebny do zachowania względem okrętów, przybywających z mieysc podeyrzanych lub dotkniętych zarazą, wiele ma niedogodności, względem okrętów, które przychodzą z portów, niepodlegających żadney wątpliwości; pragnąc więc temu zaradzić, a żeby nie obarczać żeglugi próżnemi formami, a ułatwić przez to stosunki handlowe, Rozkazuujemy: 1) Wszystkie okręty przybywające z mieysc zupełnie zdrowych, do portów Rossyjskich nad morzem Bałtyckiem, uwalniają się od składania paszportu kwarantannowego, złożeniem kwitu z opłaty cła na Sundzie, wydanego im przez komorę Duńską, a który będzie uważany za dostateczny do przyjęcia ich w naszych portach nad morzem Bałtyckiem, bez żadnego innego świadectwa od Konsulów Rossyjskich. 2) Będą szczególniej uważane za mieysca zupełnie zdrowe, porty Europejskie: w Danii, Szwecyi, Norwegii, po miastach Anzeatyckich, Hollandyi, Anglii (wyjąwszy Gibraltar i Maltę), iako też Francyi, pod cieśniną Manche i Oceanem Atlantyckim. 3) Paszporta kwarantannowe będą wymagane od okrętów, przybywających z innych portów, które tu nie są wyszczególnione. 4) Uwiadomienia, ogłaszane przez administracyją Królewskich kwarantan Duńskich w Kopenhagdze, służyć będą za skazówkę, iako porty mają być uważane za podeyrzane lub dotknięte zarazą, i podług tego, okręty będą

obowiązane odbywać kwarantanny oczyszczające lub obserwacyjne, stósownie do postanowionych prawideł.

— Dnia 19 —

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Radca honorowy Gerrazi, Vicekonsul w Liwornie, został mianowany Konsulem w Ankonie, a Radca Stanu Iwanow, Jeneralny Konsul w Filadelfii, otrzymał uwolnienie od tego obowiązku na własną prośbę. Również i Vicekonsul Schepeler w Bremie, otrzymał uwolnienie od służby.

Pomnik, mający być wzniesionym dla Łomonosowa, który wkrótce zostanie odlany przez Pana Jakimowa, podług modelu Pana Martos, wystawia Łomonosowa stojącego w wielkości naturalnej; oczy jego wyrażające entuzjazm poetycki, który go przenika, zwrócone są ku niebu; w rękę trzyma liwę. Półsfery u nóg jego ma napis: Chołmogory (miejsce jego urodzenia,) a geniusz podaje mu liwę. Sam pomnik będzie miał wysokości 3 arszyny, oprócz podnoża z granitu. Summa 40,000 rubli na to potrzebna, jest już zebrana; model posągu widzieć można w pracowni Pana Martos.)

Wyszło tu świeżo bardzo ciekawe dziełko, szczególnie użyteczne dla cudzoziemców przybywających do Petersburga. Jest to: „wiadomość o główniejszych obrazach Cesarskiego Muzeum w Hermitażu.„ (Notice etc.) Obeymuje ona: historiją pałacu zimowego i Hermitażu; opisanie jego teatru, biblioteki, zbioru modelów; kamieni rżniętych, osobliwości i rycin; opisanie gabinetu historyi przyrodzonej, galerii portretów Rossyjskich Jenerałów, którzy należeli do wojen w latach 1812, 1813. i 1814., a nareszcie wiadomość najobszerniejszą o obrazach. Na końcu dzieła znajduje się spis imion malarzów wspomnio-

nych w dziele, według porządku lat, i drugi według alfabetu, ze wskazaniem kart, na których wzmianka o którym. Dodano litografowany widok Hermitażu i jego arkady od strony Newy.

Statek parowy Angielski Jerzy IV. przybył tu dnia 14 b. m. wieczorem z Lubeki we 4 dni i 4 godziny. Wypłynię ząd do Lubeki dnia 19 Czerwca, a z Lubeki na powrót do Petersburga dnia 29 Czerwca. Zabiera on podróżnych i towary.

Przeczola Północna umieściła następującą interessującą wiadomość z Moskwy: — „W zeszłym miesiącu odkryto w Riazaniu, niedaleko od wałów twierdzy, podziemną pieczętę murowaną z starożytny cegły, i małą sklepienie na filarach. Do ganku ubożnego nie można jeszcze wniknąć dla wielkiej ilości wody. Jest podobieństwo do prądy, iż pieczęta ta pochodzi z czasów Xiążąt Riazzańskich. Podobne szczątki starożytnych sklepień znajdujemy w kilku miejscach Kremlina. Karamain mówi: — „Tu „były groby Xiążąt i Boiarów, którzy tam „mieli swe domy.„ — Z pałacu wychodził ukryty ganek do rzeki Moskwy, na przypadek niebezpieczeństwa. Czyliby ganek podziemny w Riazaniu nie miał podobnego przeznaczenia?

We wsi Meczerina, o 10 wiorst od miasta Kołomy, w Gubernii Moskiewskiej, w miesiącu Maiu r. b., znacznie się ziemia zapadła. Z głębi dobywała się woda i słyszano głuchy podziemny huk.

Kapitan Zgiew klasy 49go pułku strzelców Zobow otrzymał krzyż Kawalerski orderu S. Włodzimierza 4tej klasy, za uratowanie życia pewnemu właścianinowi, tonącemu w rzecę Sluczy.

Do dnia 14 b. m. zawinęło do portu Kronstadzkiego 496 okrętów. Do dnia 9 b. m. zawinęło do portu Rygskiego 497 okrętów, a wypłynęło ich 318.

Z Paryża d. 7 Lipca.

Wczoraj przyzywał Król w radzie Ministrów.

Baron Simeon, audytor Rady stanu, mianowany został sekretarzem Kommissyi, która zrobić ma nowy układ z Hayti.

Mieszkający tu obywatele Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki obchodzili dnia 4 b. m. 52gą rocznicę niepodległości swej oyczyny obiadem, na którym znajdował się także P. Lafayette.

Wielu tu osiadłych żydowskich rodzin wzbraniał opłat tutejszemu Izraelickiemu konzytorzowi, częścią z powodu, iak twierdzili, że iako żydzi Portugalscy nie podlegają tutejszym Rabinom, częścią, że zmienili swą wiarę. Sąd jednak lwszej instancyi zawyrokował, aby ie opłacali.

Rząd nasz pożycza Grecyi 5 mill. Fr: z tych 500,000 będą iey zaraz iako dar wypłacone, a reszta summy miesięcznemi ratami. Rossyia tyleż pożyczyła.

Niemamy ieszcze wiadomości o naszej eskadrze, która z 32 przewozowemi statkami z Tulonu wypłynęła. — Od stojącej przed Algierem eskadry nadeszły do Tulonu doniesienia, podług których czynione są układy, ale te bardzo idą zwolna. — Porty Egipskie i Morei są ściśle zamknięte.

W Dniu 1go Stycznia roku bieżącego morską naszą siłą składała się z 259 okrętów, pomiędzy któbrei 36 liniowych, 35 fregat, 6 korwet, 25 brygów, 8 awizowych korwet, 14 galerowych brygów, 84 galer, 11 przewozowych korwet, 31 gabarów, 4ry przewozowych statków i 5 parowych łodzi.

Później spuszczonej ieszcze zostało z warsztatów 1 bryg, 13 lekkich statków i 3 parowe łodzie, a budowanych iest 20 liniowych okrętów, 20 fregat, 7 wojennych korwet, 4 parowe i 19 innych statków.

Gazeta Codzienna donosi, że wyspa Terceira uznała Królem Don Miguela, i że w miejsce P. Valdez mianował gubernatorem Madeiry P. Monteiro.

Majątność Malmaison, byłe mieszkanie Cesarzowej Józefiny, a później dziedzictwo zmarłego iey syna, Xięcia Eugeniusza, iest teraz na sprzedaż podana.

Z Lizbony d. 22 Czerwca.

Oba woyska stoją zawsze ieszcze w swoich miejscach; woyska Junty w Condeixa, i często posełają podiazdy za Pombal; Migueliści na placu Aranha ztamtej strony Liria pod rozkazami Jenerała Povoas. Mimo przerwane go związku przybył tu iednak posłaniec, który dnia 13go wyszedł z Porto. Tameczna Junta udała się do Koimbrzy i tam się usadowiła. Widać ztąd, iż wszelki opór absolutystów w Minho i Tras-os-Montes był daremny, i że konstytucyoniści postanowili uderzyć na stolicę. Jeżeli woyska dotrzymają placu, tedy co chwila oczekiwać należy bitwy. Jenerał Pavoas każe im się codziennie cwiczyc w obrotach. Jenerał woysk Don Miguela Vahia znajduje się ciągle w posiadłości Tomar. — Pułk 22gi piechoty wzbraniał się niedawno wyruszyć z swoich szafasów, gdyż niechce zostawać pod dotychczasowym swoim pułkownikiem.

Wyrok do otworzenia posiedzeń Stanów jest datowany dnia 19go b. m. i podpisany przez J. A. d'Oliveira de Barros. Nowi deputowani tych Stanów stawili się przed Don Miguelem I. (tak go zawczasu nazywają) i przypuszczonemi byli do ucałowania jego ręki,

przyczem mieli do niego mowy. Deputowany z Conde, Carneiro de Figueirrodo Pereira, nazwał Infanta niezwyćiężonym. Słychać, iż obiór 21 deputowanych jest za nieważny uznany, ponieważ niedowierzano ich politycznemu mniemaniu. Wyrok z d. 18 naznacza żołnierzom i podofficerom buntowniczym przebaczenie. Officerowie będą także ułaskawieni, ale zaraz ze służby oddaleni. Hersztowie powstania niemają się żadney łaski spodziewać. Inny wyrok stanowi, iż uszłym do Hiszpanii wojskowym zaległy żołd będzie całkowicie wypłacony.

Don Miguel został na wyspach Azorskich Królem ogłoszony.

W mieście Estromoz panuje największy nieład; 50 Dam zaprowadzono do więzienia. Tu ciągle jeszcze zachodzą uwięzienia. Na Tagu znaleziono 4 zwłoki bez głów. Tworzą się liczne kupy ochotników i wiele rodzin wieżdza do Hiszpanii. W Walensa do Minho obłożonemi są konstytucyoniści i brakuje im żywności.

Tegoż dnia z prywatnego doniesienia.

Za wyrokiem Don Miguela zajmowany jest dnia dzisiejszego wszelki majątek buntowników w Porto. Kapitan brygu "13 May.", który tu przed 5 dniami przyżył, osadzony jest w wieży Belem. Sądzą, iż takiż los spotka kapitana liniowego okrętu "Jan VI.", i dziwią się bardzo, iż mimo przestrogi Anglików tu zawiąnął. Podług wieści powszechney Don Miguel każe się dnia 24 b. m. ogłosić Królem. Jeżeliby zaś nie ndały się jego projekta, tedy z strony pospolstwa lękać się w stołicy należy wielkich zdroźności.

Z Porto d. 19 Czerwca.

Junta przedsięwzięła naysurowsze środki, żeby zapobiedz wpływowi duchownych

na rzecz Don Miguela. Żaden przeto z Xięży świeckich lub zakonnych nie może bez zezwolenia rządu oddalić się z miasta, a nawet z klasztoru; ostatni muszą okazać pozwolenie od przełożonego.

Gazeta *Imparcial* wyraża: że codziennie nadchodzą nowe summy do Junty, i kassy nietylko wstanie są do zastąpienia zwyczajnych, ale nawet nadzwyczajnych wydatków.

Codziennie zapisują się nowi ochotnicy; niedawno Sierżat Vellozo z Villa Nowa-de Gaja zapisał się z 4 swoiemi synami.

Dnia 12go b. m. zaszła w jednym z tu-tejszych więzień wrzawa, poczem rozesała się wieść, że przestępnii uzbroili się i chcą się przerznąć do nieprzyjaciela. Obywatele pospieszili zaraz do więzienia, gdzie jednak nie znaleziono żadney broni; ale z tej okazyi przetrząsnęli niektóre klasztory.

Z Ankony d. 22 Czerwca.

Pułkownik Gordon, który przed niejakim czasem opuścił służbę Grecką, przejechał tedy z Londynu do Grecyi, dla wniścia znowu w rzeszoną służbę. Oczekiwany tu także jest P. Stratford-Canning, który udać się ma do Korfu, gdzie w tej chwili znajdować się mają Admiralewie Angielski Codrington i Francuzki de Rigny, dla umówienia się, iak głoszą, z Lordem naczelnym Kommissarzem i Hr. Guilleminot, o potrzebnych w terażniejszych okolicznościach działaniach wojennych. Mówią, iż eskadra Rosyyska odłączy się od eskadr Angielskiej i Francuzkiej, i że wypadnie może potrzeba dla zastony poddanych Angielskich i Francuzkich wysłania flotylli do Dardanellów, lub także posłania okrętów obu narodów do Alexandryi, dla utrzymania traktatu z dnia 6 Lipca.

DODATEK

DO N^{ro} 59.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 LIPCA 1828 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0°		Therm: czyli stopizim i ciepł.	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Lipca god: 7	cal:	lin:	stopnie	stop:	Połud: Ws. słaby	Pogoda	Deszcz.
12	27 4, 227	3, 654	+13. 9	86	" "	Pogoda z chmur:	
19.	3, 202	3, 202	+20. 4	65	" żaden	" "	
0	2, 716	2, 716	+22. 4	62	Półn: Ws. słaby	Pochmurno	
0	2, 716	2, 716	+17. 3	79			
20.	27 2, 737	2, 561	+16. 0	89	Zachodni słaby	Chmury	Deszcz.
12	" 2, 561	1, 921	+21. 3	73	Połud: Za. słaby	" "	
3	" 1, 921	1, 393	+21. 1	65	" "	" "	
0	" 1, 393	1, 393	+13. 4	86	Połud: Za. słaby	" "	
21.	7 27 2, 351	2, 833	+15. 1	81	Zachodni wichur	Pochmurno	o go. 3 deszcz.
12	" 2, 833	2, 833	+18. 8	64	" "	Pogoda z chmur:	
3	" 2, 962	2, 962	+20. 8	62	" "	" "	
9	" 3, 838	3, 838	+15. 9	73	Połud: Za. słaby	" "	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Z Drezna d. 8 Lipca.

Dnia 1go b. m. w nocy około godziny 1stej przejechał tędy N. Król Jmóść Pruski do wód Teplickich. J. K. Wysokość Xiążę Wilhelm Pruski przybył tu dziś rano po godzinie 6tej wysiadł do gości ni Złotego Anioła, zjadł obiad u J. K. Mci w Pilnitz i pojechał do Teplitz.

Dnia 23 Czerwca w Schwarzwasserthalu w kruszczowych naszych górach założony został węgielny kamień na hutę do topienia srebra. N. Król Jmóść wyznaczył pewną sumę na założenie tej huty, dla oszczędzenia kosztów przewozu kruszczów do oddaloney huty, i dania zarobku ubogim wyrobnikom i górnikom tej okolicy.

Od brzegów Menu d. 11 Lipca.

Rocznica urodzin N. Królowej Jmci Bawarskiej Teresy obchodzona była uroczystie dnia 8 Lipca w całej Bawaryi.

Poselk Rosyjski przy Sejmie Związku Niemieckiego, Baron Anstett, choruje od kilku tygodni, a Pruski P. Nagler wyjechał na kąpiele do Ems.

W okolicach Nadreńskich znaczy się tego roku obfity urodzaj wina i zdaje się, że będzie podobnem do r. 1822.

Z Madrytu d. 26 Czerwca.

O Portugalii rozchodzą się tu smutne wiadomości. Kraj ten znajduje się w zupełnej anarchii: obie strony mordują się i obdzierają nawzajem. Wszystkie zakony są za Don Miguelem. Z Lamego piszą: że strennietwo Apostolskie posłało do Porto 2 mill. franków, dla przekupienia wojska i nakłonienia do przejścia na stronę Don Miguela.

Wysłany z zleceniami do Dworu-naszego od Don Miguela Hr. Figueira dziś tu przybył.

Z Genewy d. 4 Lipca.

Grożąca Grecyi okropna choroba, to jest powietrze morowe, ustaie, Bogu dzięki, a przynajmniej listy Prezydenta pod dniem 2 Czerwca czynią tego nadzieję. Nieustraszony ten mąż, pamiętając tylko o swoim powołaniu, udał się osobiście do wsiów i wysp, w których zaraza najpotężniejszą i najgrźniejszą była i zaniebował nawet dla siebie potrzebnych ostrożności środków. Choroba zdaje się być wstrzymana, a przynajmniej zmniejsza się liczba chorych i umierających. Zresztą przeszedł już czas Świętojański, po którym ta choroba na Wschodzie zwykła ustawać.

Za przykładem wspaniołomyślnego Króla Bawarskiego, poszli także teraz inni Wyszocy Monarchowie w wspieraniu Greków, pokładając zaufanie w ich rządzie. Cesarz Rosyjski posłał P. Podostabło do Malty i Neapolu, dla zaciągnięcia pożyczki dla Greków. Od Króla Francuzkiego znajduje się znaczna summa pieniędzy w drodze do tego kraju, w którym, mimo morowej choroby wzrasta porządek i administracja. Jeżeli Ibrahim Basza nie postąpi naprzód przez międzymorze Korynckie, tedy spodziewać się należy, że Attyka przejdzie znowu w ręce Greków.

Od granic Tureckich d. 1 Lipca.

Powszechna Gazeta Grecka pod dniem 24 Maia (podług nowego kalendarza) zawiera co następuje:

Dnia 6go Maia jeden z członków Intendencji jeneralnej wojska lądowego, P. Viario Capodistrias, odpłynął na Ipsaryotkim wojennym okręcie Karaiskaki z Eginy i około północy tegoż dnia przybył do portu Megary.

Dnia 7 uwiadomiony został od dowódcy, iż nazajutrz wojska będą gotowe do odbicia musztry.

Dnia 8go udał się na ląd przy zachowaniu wszelkiej ostrożności względem zarazy, i na równinie pod Megarą wojska zostające pod rozkazami Stratarcha (Ipsylantego) w obecności jego i Stratarcha odbyły musztrę pod czyniącym służbę Kapitanem Kitzo. Składały się z pułków Kitzo Czavelli, Hadzi Petro, Jana Strato, Dyovunioti, korpusu Olimpianów pod Kapitanem Kosta, mitera, i przybocznej straży Stratarcha. Po ukończonej musztrze przeciągnęły wojska około P. Viario Capodistrias, który im okazał należące się honory. Aże dzień już był na schyłku, przeto musztra wojsk w Eleusis odłożoną została nazajutrz.

Dnia 9go w wieczór pułk Dyonanioty wykonał na brzegu Megary przysięgę.

Dnia 10go członek Intendencji (Viario Capodistrias) wydał następujące pismo do Stratarcha (Xcia Dem; Ipsylantego):

ΚΡΑΥ ΓΡΕΚΚΙ.

Intendencya jeneralna.

Intendencya wzywa P. Stratarcha, aby w pismienym rozkazie dziennym oznaymił wszystkim dowódcom pod jego rozkazami zostającym, co następuje:

Z rozkazu rządu znajdowałem się pomiędzy wami, dla uskutecznienia danych mi poleceń, i wasza waleczność i gotowość czynią rządowi największe nadzieie.

Musicie w terażniejszym położeniu na wiele zeczy baczyć i pamiętać, to jest na własny wasz, narodu i rządu stan; ale wszystko to dokładnie zachowacie i każdy dopełni swej powinności, gdy podług przepisów wojskowych waszemu patriotycznemu i cnotliwemu Stratarsze ściśle posłusznemi będziecie. — Wasz Stratarch wie i wy także wiecie, że wasza oyczyzna wzywa was do jej odzyskania. Kray ten był wolny i sławny niegdy. Teraz zaś, jak sami wiecie, święte Ateny znajdują się w ręku nieprzyjaciela; Ateny, siedlisko dawney narodowej sławy. Niespodziewaycie się widzieć stały ład Grecki wolnym, dopóki w Akropolis przy Atenach powiewać będzie półkieżycowa chorągiew. — Wie wasz Stratarch i wy także wiecie, że terażniejszy rząd uważa wszystkich Greków za swe dzieci, i że ani mieszkańców wysp nie rozróżnia od lądowych, ani też Pelopeńczyków od tamtych; wszystkich uważa jako prawe dzieci, i na wszystkich zarówno rozciąga macierzyńską swą troskliwość, ale zarówno wszyscy musicie także szanować kochającą matkę i być jej posłusznemi, ażeby wasze uszanowanie i po-

śluszeństwo zmniejszyło mogło ile możności wielkość trudności, iakie w dopełnieniu swoich obowiązków znajducie. — Skoro Stratarch wezwie was, będzie to głosem oyczyzny, która was wzywa, a szanując jego rozkazy i słuchając ich, szanować będzie oyczyznę i słuchać głosu oyczyzny. — Zachodnia Grecyia rozpoczęła swoje odrodzenie, i na głos owych braci naszych odpowiecie zeszczytu Akropolis, i to spodziewam się niezadługo.

Dnia 10 Maja 1828 z portu Megary.

Członek Intendencji jen. woyska lądowego.

V. A. Capodistrias.

Dnia 10go rano odpłynął P. Viario Capodistrias z portu Megary i we dwie godziny przybył do portu Eleusis, gdzie ten sam Kapitan Kitzo w jego i Stratarcha obecności odbył ćwiczenia pułku N. Grisioti i innych nieregularnych korpusów, których officerowie po ukończonych ćwiczeniach wykonali przysięgę.

Dnia 11 tegoż miesiąca zalecił w liście Intendentowi P. Anastazemu Papaluka, aby dla konieczney przezorności względem zdrowia, w okolicy klasztoru Phaneromene wyznaczł miejsce na lazaret, dla uchodzących z Aten Turków, i dopiero po dniach 14tu dozwalał związku z krajem.

Do Stratarcha napisał także, aby zalecił strzeżącemu Eleusis Pułkownikowi Grisioti, iżby względem zbiegów zachował potrzebną ostrożność i odesłał ich do lazaretu. Napisał ieszcze do Stratarchy, iżby chłopców nie mogących ieszcze dzwigać broni, odesłał do klasztoru Phaneromene.

Gazeta Kuryer Smirneński pod dniem 14 Czerwca donosi: Dnia 9 b. m. korweta Turecka i galera, które Basza Miteleny z rozkazu Porty zbudować kazał, płynąc do

Dardanellów, natrafiły na fregatę Grecką Helias, na której znajdował się Miaulis, i dwa brygi, które zaraz na nie uderzyły. Korweta broniła się mężnie i starała się dostać pod przylądek Baba, dla schronienia się pod działą tameczney warowni, co iey się po utraceniu iednego masztu i pomiesieniu innych uszkodzeń, udało. — Podług atoli listów z Smirny pod dniem 18 oba te okręty Tureckie stanęły pod działami warowni przylądka Baba, na które dnia 11go powtórnie Grecy uderzyli, i gdy wysłali przeciw nim palny statek, umykając przed nim wpadły na miąłczyznę i rozbiły się.

LOTERYJA KRAIOWA.

W 304 Ciągnięciu dnia 23go Lipca 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

3. 19. 54. 53. 22.

Przyszłe 305 Ciągnięcie dnia 30go Lipca 1828 r. przypada.

Dnia 21 i 22 Lipca 1828 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	21 —	18 —	17 —	16 —
— Zyta	17 —	16 6	16 —	15 —
— Jęczmienia	14 —	13 —	12 —	11 —
— Grochu	19 —	18 —	17 —	16 15
— Owsa	8 15	8 —	7 15	— —
— Jagieł	28 24	28 —	27 —	26 —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

W Gdańsku d. 14 Lipca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Złp.	600	do	660.
Zyta	— —	300	—	318.
Jęczmienia	— —	270	—	288.
Owsa	— —	198	—	210.
Grochu	— —	510	—	540.

D O N I E S I E N I A.

Trybunał Pierwszey Instancyi &c.

Z powodu udzieloney sobie Reskryptem Senatu Rządzącego z dnia 30 Maia r. b. Nro 1201 wiadomości o śmierci Mikołaja Byczkowskiego czyli Biczkowskiego, a inaczey Biczów zwanego, w więzieniu kryminalnem Berneńskiem pod dniem 21 Września 1826 r. zamartego z Krakowa rodem bydź mającego, Trybunał po daniu wniosku Urzędu publicznego, w myśl artykułu 770 K. P. wzywa Sukcessorów tegoż Mikołaja Byczkowskiego, ażeby jeżeli którzy prawo do spadku po tymże mieć mniemają, do Trybunału w przeciągu dni trzech zgłosili się i Aktami Urzędowemi tak stopień pokrewieństwa, iako też bliskości do brania spadku upoważniające udowodnili. — W Krakowie dnia 11 Lipca 1828 r.

W zastępstwie Prezesa: *Dydyński*, S. P.
Skarzynski, Sekr.

W dniu 25 Lipca r. b. o godzinie 2giey z południa, w Krakowie w gmachu Są kiennicach, w drodze ekzekucyi Sądowey odbędzie się publiczna Licytacya, iako to: róż nych form, kotta, sierci zajęczy, tudzież zwierciadła, komody, i innych sprzętów do mowych. Chęć zatym licytowania mających, podpisany na czas i miejsce oznaczone za prasa. — W Krakowie dnia 19 Lipca 1828 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.